

OKULLARDA SİLAHLI SALDIRILARA YÖNELİK ÇALIŞMALAR**Glenn W. MUSCHERT***Prof. Dr., Miami Üniversitesi, Oxford, OHIO, muschegw@muohio.edu***ÖZ**

Silahlı okul saldırılarına yönelik çalışmalar; sosyoloji, psikoloji ve medya araştırmalarını içeren çeşitli disiplinlerde yürütülmektedir. Fakat bu tür olaylar hakkında şimdiye dek bütünleştirilmiş bir bilgi kaynağı ortaya konmamıştır. Geçmişte yapılmış çalışmaları sentezlemek ve silahlı okul saldırılarına dair gelecekte yapılacak çalışmaları yönlendirmek amacıyla, bu makale: 1) Taşkınlık, toplu katliam, terörist saldırıları, hedefe doğrudan saldırı ve hükümete yönelik saldırıyı içeren silahlı okul saldırılarının çeşitlerini anlamak için bir tipoloji sunmakta, 2) Silahlı okul saldırılarının basın etkisini incelemekte ve 3) Bireysel ve toplumsal alanlarda yapılan araştırmalarda sunulan çok seviyeli nedenlerin bir sentezini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bu incelemede silahlı okul saldırılarına yönelik gelecekte yapılacak çalışmalara için öneriler geliştirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Silahlı Okul Saldırıları, Toplu Katliam, Gençlere Yönelik Şiddet, Genç Mağduriyeti.

STUDIES OF SHOOTINGS IN SCHOOLS**ABSTRACT**

The studies related to school shootings have been conducted in a variety of disciplines including sociology, psychology, and media studies. However, there has been revealed no unified source of knowledge about such events up to now. In order to synthesize past studies and orient future studies in school shootings, this article: 1) offered a typology for understanding the varieties of school shooting incidents including rampages, mass murders, terrorist attacks, targeted attacks, and government shootings, 2) examined the mass media effect of school shootings, and 3) presented a synthesis of the multi-level reasons suggested in the researches carried out on individual and social areas. Consequently, in this study, suggestions for future studies to be carried out upon school shootings were tried to be developed.

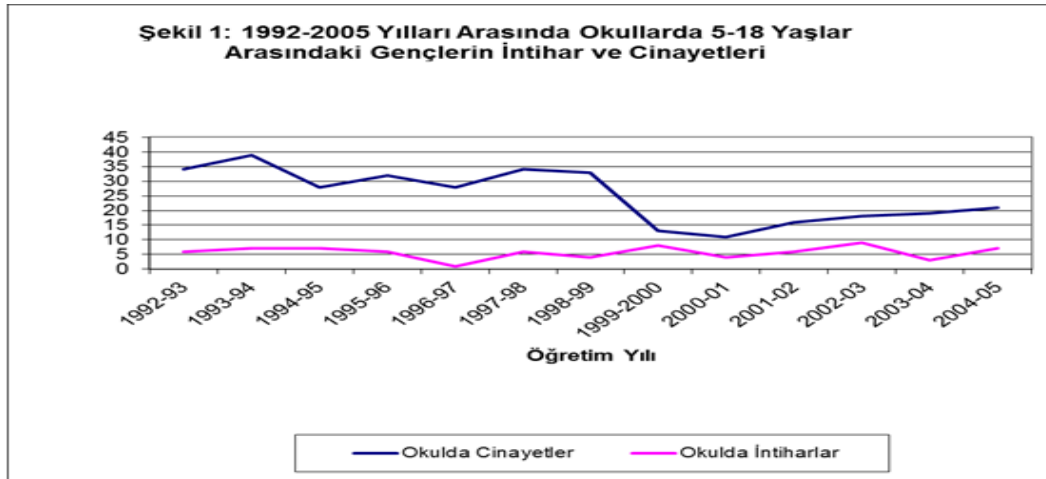
Keywords: School Shootings, Mass Murder, Youth Violence, Youth Victimization.

1. GİRİŞ

Okula yönelik saldırılar, özellikle de özünde dramatik olanlar, güçlü bir toplumsal feryada sebep olurlar ki böyle olması da doğaldır. 1997 ve 2001 yılları arasında olan vakaların belirgin derecede çok olmasının ardından Birleşik Devletler, suç işleyen bu nihilist gençlik kültürüyle ilgili olarak ahlaki bir paniğin eşliğindeymiş gibi görünmektedir. O zamandan bugüne “Columbine kelimesi, 21. yüzyıl Amerika’sında suç işleme, risk, korku gibi gençleri çevreleyen karmaşık bir duygular dizesi açısından anahtar bir sözcük olmuştur” (Muschert, 2007).

Columbine konusunda tolumu uyarın bir kişi (Stein, 2000), Columbine'yi gençlik kùltürünün modern krize yönelik bir mecaz olarak nitelendirecek kadar ileri gitmiştir.

Sosyal bilimciler, silahlı okul saldırılarına dair abartılı durumları ve kamu duygularını basitleştirerek, arka planda bu fenomenin değişen boyutlarını açıklığa kavuşturmaya çalışmaktadırlar. Okullardaki şiddetle özdeşleştirilen geniş çapta yayılmış farkındalık ve korkuya rağmen, ampirik bulgular okulların ev ve mahalle çevrelerine nazaran çocuklar açısından en güvenli yerler arasında olduğunu göstermektedir. Silahlı okul saldırılarına gösterilen yüksek seviyedeki ilgi okullardaki diğer mağduriyet şekilleriyle karşılaştırıldığında potansiyel olarak aldatıcıdır. Örneğin 2004-2005 eğitim yılı süresince her 1000 öğrenci için 33 hırsızlık ve 4'ü ciddi düzeyde olmak üzere 22 şiddet suçunun varlığı durum hakkında çarpıcı bilgiler vermektedir. Bu veriler, hırsızlık ve şiddet suçlarının okul sistemi içerisinde ölümcül vakalardan daha fazla ortaya çıktığını göstermektedir. Her yıl okul çağındaki gençlerden yaklaşık olarak 2.000.000'da 1'i okulda cinayet ya da intihardan ölmektedir. Okul çağındaki cinayetlerin %2'den daha azı okulda gerçekleşmektedir. Hatta silahlı okul saldırılarına dair kamuoyu ilgisi en üst sınıra ulaştıkça, okullardaki şiddet içeren ölüm vakaları da akabinde düşüş göstermektedir (Dinkes vd., 2006).

Kaynak: Dinkes vd., 2006: 7

Söz konusu silahlı okul saldırıları olduğunda, kamu algısının ve sosyolojik bulguların bu kadar farklı olması nasıl mümkün olmaktadır? Öyle görünüyor ki silahlı okul saldırılarıyla ilgili kanılar, içerisinde tek bir vakanın gözlemcilerinin var olan durumun versiyonlarını çelişkili şekilde ama yine de inandırıcı biçimde algıladığı, gerçekliğin öznel yapılandırmasını ima eden Rashomon etkisinin bir örneğidirler. İlk olarak Heider (1988) tarafından ileri sürülen Rashomon terimi, içinde bir suça tanık olan dört karakterin daha sonra vakayı farklı ve çelişkili şekillerde betimlediği Japon yönetmen Akira Kurosawa tarafından yönetilmiş 1951 yapımı bir filmin adından esinlenilerek kullanılmaya başlanmıştır. Sonunda tek bir gerçeğin ortaya çıktığı pek çok geleneksel detektif filmlerinin aksine, Rashomon'un karmaşık mesajı, dört karakterden hangisinin gerçeği söylediğinin izleyicilerin kararına bırakılmasıyla beliren bir olgudur. Ancak alternatif olarak, izleyiciler farklı hikâyeleri sentezleyerek kendi gerçeklerini oluşturmayı da seçebilmektedirler (Kurosawa, 1969).

Benzer bir Rashomon etkisi, meydana gelen durum hakkında değişen iddiaların duyulduğu bu tür vakaları araştıran çalışmalarda silahlı okul saldırıları tartışıldığında oluşmaktadır. Elbette ki söz konusu durumla ilgili oluşan güçlü bir basın dinamiği vardır ve medyada bildirilen silahlı okul saldırılarının özellikleri sıklıkla sosyal bilimler araştırmalarında bildirilenden daha farklıdır. Bunun yanında 2000'li yılların başlarında, silahlı okul saldırıları giderek artan bir toplumsal problemdi. Çünkü yaşanan olaylar, silahlı okul saldırılarının giderek artan yeni bir şiddet formu olduğuna dair bir kaniye yol açarak kamuoyunun ilgisini beslemekteydi.

Literatüre bakıldığında problemi çözmek amacıyla, silahlı okul saldırılarına dair çalışılmış farklı bilimsel bakış açıları (Roth & Mehta, 2002) ve incelenen çeşitli vakalardan (Heider, 1988) kaynaklanan daha ileri bir *Rashomon* etkisinin olduğu görülür. Bu makale, silahlı okul saldırılarıyla ilgili değişen bilimsel perspektifleri incelemek ve sentezlemek amacıyla, silahlı okul saldırısı vakalarının tipolojisini sunmakta ve olgu üzerindeki medya etkisini araştırmaktadır. Makale ayrıca, bu olayların bireysel, toplumsal ve daha geniş çapta sosyal nedenlerini vurgulayarak silahlı okul saldırıları hakkında yürütülmüş çalışmaları da incelemektedir. Sonuç kısmında ise, özellikle verimli araştırma yollarının neler olduğuna yönelik önerilerde bulunmakta ve sosyal bilimlerde silahlı okul saldırıları üzerinde geleceğe dönük bir araştırma ajandası sunmaktadır.

2. Tanım ve Tipoloji

İlk olarak yapılması gereken, silahlı okul saldırılarının faillerinin değişen gerekçeleri ve kimliklerini açıklığa kavuşturarak vakaların alt kategorilerini ve silahlı okul saldırısı fenomenini tanımlamaktır. Son on yıl içerisinde basın ilgisinin aslan payını kapayan öfkeli saldırılar silahlı okul saldırılarının bir çeşidiyken, daha geniş çapta bir tarihsel bakış açısı okula yönelik çeşitli silahlı saldırı vakalarını ortaya koymaktadır. Bu makale, beş okula yönelik silahlı saldırı vakası çeşidini içeren bir tipoloji sunmaktadır: Öfke dolu silahlı okul saldırıları, okula yönelik toplu katliamlar, okullara veya okul çocuklarına yönelik terörist saldırılar, okula yönelik hedef gözeterek gerçekleştirilmiş silahlı saldırılar ve okullarda hükümete yönelik silahlı saldırılar. Tipolojinin temel işlevsel unsurları; fail(ler)in grup içi ve grup dışı statüsünü sembolik nedenler açısından mı seçtiklerini yoksa özellikle mi hedef alınıp alınmadıklarını içermektedir. Çalışmada her türden örnek vakalar sunulmuştur, bu sadece herkes tarafından bilinmelerinden değil ayrıca türlerini tam olarak örneklendirdikleri içindir. Birçok durumda, örnekler şiddet içermesi sebebiyle herkesçe bilinmektedir.

Tablo 1. Okul Saldırılarının Tipolojisi

Vaka Türü	Faili	Gereke	Örnek Vakalar
Öfke İçeren Silahlı Okul Saldırıları	Öğrenci gibi bir üye ya da önceki dönemden bir üye, çalışan ya da önceki döneme ait bir çalışan	Sıklıkla bir topluma yönelik intikam almak ya da güç kazanmak için sembolik bir anlam açısından seçilmiş bir okula ya da öğrenci grubuna saldırı.	<ul style="list-style-type: none">• 1966 Texas Kulesi Silahlı Okul Saldırısı• 1999 Littleton, CO, Columbine Lise Saldırısı• 2002 Erfurt, Almanya Orta Okula Yönelik Silahlı Saldırı• 2007 Virginia Teknik Okul Silahlı Saldırısı

Toplu katliamlar	Daha öncesinde okulun bir öğrencisi ya da çalışanı olmayan, üye statüsünde olmayan, yetişkin suçlu	Sıklıkla güç kazanmak için sembolik bir anlam açısından okul kurumuna ya da öğrenci grubuna saldırı	<ul style="list-style-type: none"> • 1927 Bath, MI Okulu Katliamı • 1989 Montreal Katliamı • 1996 Dunblane, İskoçya Okul Katliamı
Terörist Saldırıları	Politik veya ideolojik amaçlarını geliştirmek amacıyla şiddet eylemlerinde yer alan bireyler ya da gruplar	Sembolik önemlerinden dolayı seçilen bir grup öğrenciye veya okula yönelik olarak gerçekleştirilen politik amaçlı saldırı	<ul style="list-style-type: none"> • 1974 Ma'alot, İsrail Terörist Saldırısı • 2004 Beslan, Rusya Terörist Saldırısı
Hedeflenen silahlı saldırılar	Öğrenci gibi bir üye ya da önceki döneme ait bir üye, önceki döneme ait bir öğrenci, çalışan ya da önceki döneme ait bir çalışan	Gerçekten olmuş veya ilgili kişinin (kişilerin) kafasında kurduğu kötü davranış nedeniyle bireyleri hedef alan intikam saldırısı	<ul style="list-style-type: none"> • Chicago, IL'de 1992 Tilden Lisesi Silahlı Saldırısı • 2003 Red Lion, PA Silahlı Saldırısı
Devlet kuruluşlarının silahlı saldırıları	Asker veya polis gibi hükümet görevlisi	Sıklıkla hükümetin meşruluğuna karşı öğrenci protestosu ya da isyan davranışına tepki	<ul style="list-style-type: none"> • 1968 South Carolina Devlet Üniversitesindeki Silahlı Saldırı • 1970 Kent Devlet Üniversitesindeki Silahlı Saldırı

Öfke içeren silahlı okul saldırıları son zamanlarda kamuoyunun en çok dikkatini çeken saldırılar arasındadır. Bunlar bir okul kurumuna karşı hedef ayırımı yapmayan belirli bir anlam içeren saldırılar niteliğindedir. “Kurumsal bir saldırı izleyicilerin önünde bir halk sahnesinde yer alır, kurumun daha öncesine ait bir üyesi tarafından işlenir, birden çok kurbanı içerir ve bazıları sembolik bir önemden bazıları da tesadüfi şekilde seçilir. Bu son koşul önemli olanın bireyler değil de organizasyon olduğuna işaret eder (Newman 2004:231). Sıklıkla, öfke içeren silahlı saldırılardaki gerekçeler güç kazanmak ya da toplum içerisinde büyük gruplardan veya toplumdaki intikam almaktır; öfke içeren silahlı saldırıda bulunan kişi literatürde “sınıf intikamcısı” şeklinde adlandırılmaktadır (McGee ve DeBernardo, 1999). Suç işleyen pek çok kişi hedef aldıkları okulları yerleşik hayat sürdürdükleri çevreyle eşit sayar ve bir okula saldırmanın aslında çevresinde bulunan insanlara saldırmayla aynı olduğu şeklinde algılar. Birleşik Devletler’de 1999 yılında iki öğrencinin on beş kişiyi öldürdüğü ve okulu havaya uçurma girişiminde bulunduğu Columbine silahlı okul saldırısı, prototipik bir vakadır. Silahlı okul saldırılarıyla ilgili olarak yapılan çalışmaların çoğu liseler veya ortaokullarda yürütülmekteyken, üniversitelerde gerçekleşen silahlı saldırılar da bu kategoriye uygun olmaktadır. Nitekim 1966 yılında Texas Üniversitesi’nde ve 2007 yılında da Virginia Tech’de gerçekleşen silahlı okul saldırıları üniversitelerde meydana gelen silahlı saldırı örneklerinden iyi bilinenlerdir.

İkinci bir kategori ise okullarda gerçekleşen toplu katliamlardır. Bu saldırı tipi bir kişi tarafından gerçekleştirilen ve genel anlamı itibarıyla bireyleri veya okul kurumunun bizzat kendisini hedefleyen saldırılardır. Okulla ilgili toplu katliamlar kitle katliam olaylarının adeta bir alt kümesi niteliğindedir. Bu tür toplu katliamları gerçekleştirenler ya hâlihazırda eğitim gören bir öğrenci ya da bir çalışan olabildiği gibi eski bir öğrenci veya eski

bir çalışan da olabilmektedir. Bu kişi ya da kişilerin okulu saldırı hedefi almalarının nedeni bu kurumun bir okulu veya bir öğrenci grubunu sembolize etmesindedir. Silahlı saldırı vakalarında olduğu gibi bu tür olaylar bazen “postal tipi silahlı saldırı” olarak adlandırılmaktadır. Bu tip saldırılar tipik olarak güç kazanmak, intikam almak veya sapkın bir sadakat duygusundan kaynaklanan sebeplerden dolayı gerçekleştirilmektedir (Levin ve Fox, 1999). Her ne kadar bu saldırı türü teknik olarak bir silahlı okul saldırısı sınıfına girmese de Amerika tarihindeki en şiddetli silahlı okul saldırısı açısından kitle katliamı kategorisine uymaktadır. 1927 yılında bir çiftçi eşini öldürmüş, çiftlikteki bütün binaları havaya uçurmuş ve daha sonra okulun altında bulunan patlayıcıları ateşlemiş ve Michigan okul binasında toplam 45 kişinin ölümüne yol açmıştır. Bu saldırı, yeni uygulamaya konulan bir tür okul vergisine yönelik intikam alma duygusundan kaynaklanıyor gibi görülmektedir (Ellsworth, 1927). Amerika'nın dışındaki olaylara gelince; 1987 yılında Kanada'da Ecole Polytechnique de Montreal'de gerçekleştirilen silahlı okul saldırısı aynı zamanda bir toplu katliam niteliğindedir. Bu olayda mühendislik öğrencisi olan Marc Lepine sınıfa girmiş ve daha sonra erkek ve kız öğrencileri ayırmıştır. Feministlerden nefret ettiğini söyledikten sonra kadınlara ateş ederek altısını öldürmüştür (Elgin ve Hester, 2003).

Bir üçüncü olay tipi ise terörist saldırılardır. Bu saldırılarla bir okul veya öğrenciler politik amaçlı bir saldırıda sembolik bir hedef olarak seçilmektedir. Çocuklar ve okullar birçok toplum için önemlidir. Dolayısıyla çocuklara ya da okullara yönelik herhangi bir terörist saldırı o toplumlar için dehşet verici bir durumdur. Durumun böyle olması bazen terörist grupların dikkatini bunların üzerine çekebilmektedir. İfade etmeye değer bir diğer örnek ise 1974 yılında İsrail Ma'alot'da gerçekleşen bir olaydır. Bu olayda üç terörist bir ilkokuldaki öğrencileri rehine olarak tutarak siyasi mahkûmların serbest bırakılmasını istemişlerdir. Ancak bu saldırı sona ermeden 21'i çocuk olmak üzere 25 kişi hayatını kaybetmiştir (Jacoby, 2004). Bir diğer örnek ise 2004 yılında teröristlerin Rusya Beslan'daki bir okulda 1200 kişiyi rehin aldıkları olaydır. Saldırıdan üç gün sonra Rus güvenlik kuvvetleri binaya ateş etmiş ve 186'sı çocuk olmak üzere 344 kişi hayatını kaybetmiştir.

Silahlı okul saldırılarıyla ilgili dördüncü tip saldırı ise okulla ilgili hedeflenmiş olan olaylardır. Bu dördüncü okul saldırıları tipinde kurumun halihazırdaki bir çalışanı veya eski bir çalışanı özel, gerçek veya kafasında algıladığı bir sebepten dolayı (kendisine kötü davranılmış olması nedeniyle) intikam almak için herhangi bir bireye ya da bireyler grubuna saldırabilmektedir. Bu saldırı tipinde silahlı okul saldırısının aksine gerçekleştirilen saldırı bütün okula yönelik sembolik bir saldırı değildir, hedefi belirlenmiş olan bir saldırıdır. Örneğin 1922 yılında Chicago Tilden Lisesi'nde bir öğrencinin ölümüyle sonuçlanan saldırı bir çeteyle ilgilidir (Hagan vd., 2002). Bu kategoriye uyan bir diğer olay ise 2003 yılında Pensilvanya Red Lion'da gerçekleşen silahlı saldırıdır. Bu olayda bir öğrenci bir okul idarecisini silahla ölümcül derecede yaralamıştır (CNN, 2003). Birçok okulda bu tarz hedefe dönük silahlı saldırılar olsa da bu gibi olaylar medyanın daha fazla dikkatini çekmektedir.

Okulla ilgili silahlı saldırıların son çeşidi ise örneğin faili polis veya askeri personel olan ve devlet kuruluşlarını içeren olaylardır. Bu kategori tipik olarak öğrenci protestolarına veya öğrencilerin ayaklanma niteliğindeki davranışlarına karşı devlet kurumlarının şiddet kullanmalarını içermektedir. Amerika'da bu hususa yönelik kayda değer olaylar arasında 1968 yılında Güney Carolina Eyalet Üniversitesinde olan ve aynı zamanda

Orangeburg Katliamı olarak da bilinen Güney Carolina Otoban Devriye Yetkilileri tarafından gerçekleştirilen anti-ayırımı protestocu kişilere karşı yapılan silahlı saldırıdır (Nelson ve Bass, 1970). 1970 yılında Kent State Üniversitesinde Vietnam savaşı esnasında Amerika'nın Kamboçya'yı istila etmesinden dolayı Amerika'yı protesto eden öğrencilerden dördünün Ohio Ulusal Muhafız Birlikleri tarafından silahla öldürülmesi ise bir diğer dikkat çekici olaydır (Caputo, 2005). Bu tür saldırılar, tıpkı 1989 yılında Tianamen Meydanında gerçekleştirilen olayda öğrenciler tarafından yönetilen protestocuların Çinli askeri kuvvetler tarafından silahla öldürüldüğü olaydaki gibi kamuoyunun hükümet kurumlarının meşruluğuna yönelik rahatsızlığını gösterebilmektedir. Diğer vakalarda ise bu tür olaylar tıpkı Kent State silahlı saldırısında olduğu gibi davranışları protesto etmek için hükümet kuruluşlarının paniklemiş olmaları nedeniyle olaylara vermiş oldukları cevap tarzından kaynaklanabilmektedir.

Yukarıda belirtilen beş tür silahlı okul saldırısının içerisinde en çok dikkati çeken saldırılar, silahlı okul saldırıları, kitle katliamı ve hedefe dönük saldırılardır. Her ne kadar okulla ilgili terörist saldırılar ve devlet saldırıları değişik zaman ve ortamlarda gerçekleşmiş olsa da, son dönem sosyal bilim araştırmalarını daha çok 1990'lı yılların sonunda ve 2000'li yılların başında gerçekleşen silahlı okul saldırıları dalgası motive etmiştir.

3. Medya ve Silahlı Okul Saldırıları

Medya sosyal bir problem olarak silahlı okul saldırıları konusunda neredeyse kamuoyunun algısıyla bütünleşmiş bir rol oynamaktadır. Öyle ki, sosyal bilimciler medyanın silahlı okul saldırılarını ele alış tarzını incelemektedirler. Sosyal problemlerle ilgili medya dinamiğine yoğunlaştığında; haber üretiminin arkasındaki kâr duygusunun sosyal problemlerle ilgili sağlıklı çözümlerin oluşturulmasını engelleyebildiği gerçeğiyle karşılaşmaktadır. Çoğunlukla gazeteciler kâr kaynaklı bir endüstri için toplumun dikkatini çekme ile mesleğe ilişkin etik değerleri koruma arasında kalmaktadırlar. Gazeteciler zaman zaman silahlı okul saldırılarının dramatik unsurlarını vurgulasalar da bir bütün olarak silahlı okul saldırısı kavramının uzun vadeli incelenmesinin önemini küçümsemişlerdir.

Silahlı okul saldırıları bir problem olarak algılandığında her ne kadar bu problem geçmişte meydana gelmiş olsa da; bu problemin en yoğunları olan Paducah, KY; Jonesboro, AR; ve Littleton'da dâhil olmak üzere ünlü olayların medya tarafından ele alınmasıyla gerçekleşmiştir. Ardından bu olaylar kamuoyunun silahlı okul saldırılarını acil ve önemi giderek artan bir sosyal problem olarak algılamasına yol açmıştır. Bu nedenle geniş kapsamlı olarak algılandığında silahlı okul saldırıları probleminin aslında okullardaki şiddet seviyesindeki gerçek değişikliklerden ziyade medyanın son olayları ele alış tarzıyla daha çok ilgilidir. Bu ilginin önemli bir bölümü silahlı tarzdaki olaylara odaklanmaktadır.

Algılanan silahlı okul saldırıları probleminin artışını anlayabilmek için gençliği çevreleyen daha geniş kapsamlı sosyal söylemi anlamak önemlidir. David Altheide (2002a) daha 1980'li yıllarda 1994 yılında zirve yapan korku ve çocukluk söylemleri ile ilgili olayların ortaya çıkışını açıklamıştır. Nitekim bu aynı zamanda 1990'lı yılların sonunda ve 2000'li yılların başında dikkat çeken okul şiddetine yönelik önemli bir tarihsel kontekst

oluşturmuştur. İşte bu endişeler kamuoyunun suça ve felaketlere yönelik kaygılarını yansıtmış, kamuoyunun silahlı okul saldırılarını ele alışını da bu toplam korkunun bir permütasyonu şeklinde ortaya çıkarmıştır (Burns & Crawford, 1999; Glassner, 1999). Muschert ve Carr (2006) okul saldırılarının ortaya çıkışını Amerika'da ulusal öneme sahip bir konu olarak değerlendirmişlerdir. Bu bağlamda ilk silahlı okul saldırılarının 1997 yılında bir problem olarak algılandığını tespit etmişlerdir. Bundan önce gerçekleşen olaylar geniş ölçüde ilgisi ve etkisi itibarıyla lokal olarak karakterize edilmekteydi. Nitekim bu bilim adamları tarafından yapılan analizde sosyal olarak yapılandırılmış olan silahlı okul saldırısı probleminin 1999 yılında zirve yapmış olduğu tespit edilmiştir. Bu ise yaklaşık olarak 1999'da Colorado Columbine'de gerçekleştirilen silahlı okul saldırısıyla aynı tarihe karşılık gelmektedir.

Silahlı okul saldırılarının kamuoyu tarafından bir sosyal problem olarak algılanışı noktasında haberlerin medya tarafından ele alınışı önem taşımaktadır. Medyanın, silahlı okul saldırılarını anlamaya çalışma yönündeki isteği, onun, silahlı saldırganların karakterlerinin belirlenmesini inceleyen ve silahlı okul saldırıları probleminin yönelik çözümler öneren, silahlı okul saldırılarının sebeplerini araştıran Medya ve Kamu İşleri Merkezi tarafından yayınlanan (1999) okul şiddetindeki medya kontekstinde teknik olmayan unsurları anlamaya başlamıştır. Ayrıca Bonilla (2000), medya haberleri ve popüler dergilerden derlediği bir makale yayınlamış ve bu çalışmada okuyucuların haber söylemini birinci elden incelemelerine fırsat tanımıştır.

2001 yılında başlayan silahlı okul saldırısı problemi ulusal bir endişe kaynağı olarak önemini azaltmaya başlamış, ancak olayların tekrar meydana geldiği toplumlarda olgu o toplumlara özdeşleştirilmiştir (Muschert ve Carr, 2006). Her ne kadar silahlı okul saldırıları hala kamuoyunun dikkatini çekse de bu saldırılar artık bir ölçüde eskisine göre daha az hararetle tartışılmakta ve olayların tartışılma süresi daha da kısalmaktadır. Amerika'da terörizm, ekonomi ve yabancı silahlı kuvvetlerin müdahaleleri kamunun gündeminde sosyal bir problem olarak silahlı okul saldırılarının yerini almıştır. Medyanın okul saldırılarını ulusal endişe kaynağı şeklinde bir sosyal problem olarak betimlediği 1997-2001 periyodu ile kıyaslandığında; 2001 ve 2006 yılları arasında meydana gelen silahlı okul saldırılarının artık medyanın eskisi gibi yoğun ilgisini çekmediği görülmektedir. Ancak diğer taraftan Virginia Tech'de 2007 yılında meydana gelen silahlı okul saldırısından sonra kampus ortamında gerçekleşen suçlar ve güvenlikle ilgili konulara yönelik medyanın ilgisinin yeniden arttığını görmekteyiz.

Farklı disiplinlerdeki (bilim üzerinde çalışan) bilim adamları silahlı okul saldırıları fenomenindeki medya dinamiği etkisinin özelliklerini incelemişlerdir. Örneğin Maguire vd. (2002) çeşitli silahlı okul saldırıları olaylarına yönelik medyanın nispi olarak olguyu ele alış seviyelerini incelemişlerdir. Bu konuda yapılan iki çalışmada (Lawrence ve Birkland, 2004; Haider-Markel ve Joslyn, 2001) medyanın silahlı okul saldırılarının yetersiz 'ateşli silah kontrol yasası'ndan kaynaklanan bir problem olduğunu tespit etmişlerdir. Buna karşılık Samuels (2000), Columbine'de gerçekleşen silahlı okul saldırısının faillerinin ise, çağdaş eğlence medyası olduğunu iddia etmiştir. Lawrence ve Birkland, politik söylemin silahlı okul saldırılarına yönelik bir katalizör olarak medyayı özdeşleştirdiğini tespit etmiş olmasına rağmen Scharrer vd. (2003) haber medyasının silahlı okul saldırılarına yönelik olan sorumluluğundan kendisini temize çıkarmaya çalıştığını kanıtlamıştır. En iyi bilinen ve son yıllarda meydana

gelen ve en yoğun şekilde tartışılan silahlı okul saldırısı niteliğinde olan Columbine saldırısı konusunda çok sayıda medya çalışması yapılmıştır (silahlı okul saldırısının medya ile ilgisine yönelik çalışmalar). Nitekim bu bağlamda yapılan iki çalışma da (Chyi ve McCombs, 2004) Columbine olayını ulusal önemde bir olay olarak çerçeveselendirirken, Lawrence (2001) de Columbine olayının silahlı okul saldırıları problemini tanımlayacak kadar güçlü bir problem olduğunu öne sürmüştür. Muschert (2007), Columbine kurbanlarını medyanın ele alış tarzını incelerken Ogle vd. (2003) ise medyanın Columbine olayını ele alış tarzını incelemiştir. Smit (2001), bir görüntü örneği olarak medyadaki Columbine olayını incelerken Gunn ve Beard (2003) Columbine gibi olayların medya tarafından ele alınışının giderek gelecek açısından önem kazandığını tespit etmiştir. Diğer bilim adamları ırk (Aitken 2001), cinsiyet (Aitken, 2001; Consalvo, 2003) ve dinde (Watson, 2002; Muschert, 2007) dahil olmak üzere medyanın silahlı okul saldırılarını ele alışına yönelik belirli sosyal konulara odaklanmışlardır. Her ne kadar Hester (2003) ve Muschert ve Carr (2006) istisna olsa da literatürde diğer olaylara yönelik medya çalışmaları pek mevcut değildir. Bir diğer ilginç varyasyon ise Daniels ve arkadaşları (2007) tarafından yapılan bir çalışmadır. Bu çalışmada engellenmiş olan silahlı okul saldırılarının medya tarafından ele alış tarzı incelenmiştir.

4. Sosyal Bilimler Araştırması

Columbine silahlı okul saldırısının başlarında yayınlanan kısa bir makalede Kleck (1999), bu tür olaylara yönelik dikkatin suç olgusuna ve kuralların ihmal edilmesine yönelik yoğunlaştığını oysa bu tür çalışmalar genelleştirildiği takdirde ters yönde bir tepki göreceğini öne sürmüştür. Medya ve kamuoyu tarafından sosyal problem niteliğinde olan silahlı okul saldırılarına az önem verilmiş olması gerçeği, gençlerin işlediği daha yaygın suçlara ve şiddet olaylarına yönelik sosyolojik çalışmalara bir engel teşkil etmiştir. Durum böyle olsa da Columbine tipi olayların kazandığı şöhret silahlı okul saldırıları konusunda çalışmaların yapılmasını tetiklemiştir. Ancak yine de bu tür olayların sebeplerini anlamaya çalışan kişilerin kafalarını karıştıran bir Rashomon etkisi her zaman net bir şekilde vardır.

Silahlı okul saldırılarıyla ilgili nedenlerin geniş bir yelpazede olmasından dolayı bu tür olayların hepsini veya hatta bir alt kümesini açıklamak için tek bir dinamik yeterli değildir. Bu sebepler bireysel sebeplerden tutunda toplumsal kontekstlere ve olayların meydana geldiği sosyal/kültürel kontekstlere kadar geniş bir yelpazeye yayılmaktadır.

Tablo 2. Sosyal Bilim Çalışmalarında Belirtilen Silahlı Okul Saldırıların Sebepleri

Seviye	Kategori	Belirli Etmenler
Bireysel Sebepler & Nitelikleri	Akıl Hastalıkları	<ul style="list-style-type: none"> Depresyon, intihar eğilimleri ve Karma Kişilik Bozukluğu (McGee ve DeBernardo, 1999 ve 2002; Harding vd., 2003; Harter vd., 2003; Sullivan ve Guerette, 2003). Şiddet İçerikli Medyayı da kapsayan Düş Gücü ve Silah Saplantısı (Meloy vd., 2001).
	Silahlı Saldırganların	<ul style="list-style-type: none"> Silahlı Saldırıların Sıklıkla Erkekler Tarafından İşlenmektedir (Mai ve Alpert, 2000; Neroni, 2000; Spiegel ve Alpert, 2000; Newman, 2004). Silahlı Saldırıların Sıklıkla Beyazlar Tarafından Gerçekleştirilmektedir (Schiele,

	Kimliği	2001).
	Silahlara Erişim*	<ul style="list-style-type: none"> Ateşli Silahlara ve Silahlara Bireysel Erişim (Newman, 2004).
	Akran İlişkileri	<ul style="list-style-type: none"> Aşkın Reddedilmesi (Klein 2005b). Zorbalık Kurbanı (Meloy vd., 2001; Harter vd., 2003; Kimmel ve Mahler, 2003; Leary vd., 2003; Newman, 2004; Burgess vd., 2006; Klein, 2006; Larkin, 2007). Failin Sosyal Açından Marjinalleşmesi (Newman, 2004).
	Aile İhmali veya Suistimal	<ul style="list-style-type: none"> Problemlili Ev Ortamı (Fox vd., 2003; Webber, 2003a; Newman, 2004).
Toplumsal İçerikler	Yerel Gençlerin Sosyal Dinamikleri	<ul style="list-style-type: none"> Dışlayan Genç Akran Grubu Dinamiği (Sandler ve Alpert 2000; Lickel vd., 2003). Grup İçi Çatışma (Hagan vd., 2003; Larkin, 2007).
	Okul Ortamı	<ul style="list-style-type: none"> Kötü Nitelikte Öğrenci/Fakülte İlişkisi (Moore vd., 2003). Kuralları Dikte Etmede ve Tehditlere Karşılık Vermede Okul Yöneticilerinin Beceriksizliği (Fox ve Harding, 2005).
	Toplumsal Bağlılık	<ul style="list-style-type: none"> Birbirine Kenetlenmiş Topluluklar Suça Yönelik Tepkiyi Ortadan Kaldırabilir (Newman, 2004). Birbirinden Kopmuş Topluluklar Suça Yönelik Tepkiyi Ortadan Kaldırmada Yetersiz Olabilir (Larkin, 2007).
	Toplumsal Ortam	<ul style="list-style-type: none"> Toleranslı Olmayan Bir Toplumsal Ortam (Tonso, 2003; Aronson, 2004; Larkin, 2007).
Sosyal ve kültürel İçerikler	Eğitimsel	<ul style="list-style-type: none"> Özellikle Devlet Okullarında Gençlere Yönelik Kültür Eğitim Kurumlarında Kriz (Catlaw, 2000; Cook, 2000; Jacobs, 2002). Okullarda Dayak Cezasına İzin Veren Eyaletler (Arcus, 2002).
	Maskülinite	<ul style="list-style-type: none"> Erkekler Özgü Roller, Erkek Çocuklarda Şiddet Davranışlarını Tetikleyebilir (Mai ve Alpert, 2000; Neroni, 2000; Spiegel ve Alpert, 2000; Newman, 2004). Bazı Durumlarda, Kızlar Özellikle Hedef Alınır (Eglin ve Hester, 2003; Webber, 2003a: 53-7; CNN 2006).
	Politik Ortam	<ul style="list-style-type: none"> Silahlı Saldırıları, Politik Açısından Muhafazakâr Amerika Eyaletlerinde Daha Sık Meydana Gelmektedir (Kimmel ve Mahler, 2003). Silahlı Saldırıları Güçlü Muhafazakar İnanca Sahip Nüfuslu Alanlarda Daha Sık Olmaktadır (Arcus, 2002).
	Şiddet Kültürü	<ul style="list-style-type: none"> Silahların Yaygın Şekilde Ulaşılabilir Oluşu ve Kabul Görüşü (Haider-Markel ve Joslyn, 2001; Webber, 2003a; Lawrence ve Birkland, 2004). Taklit Suçlarını Teşvik Eden ve Şiddeti Gündüleyen Medyada Şiddet (Sullivan ve Guerette, 2003; Webber, 2003a: 25-43; Larkin, 2007).

Not: *Silahlara erişim her okulda tek sebep gibi görünmektedir. Silahlara erişim bir silahlı okul saldırısı için ön koşul niteliğindedir. Bütün diğer sebepler ise müstakil olaylarda birbirinden farklı sıklık ve yoğunlukta görülmektedir.

Sosyo-kültürel bağlamlar aslında silahlı okul saldırılarının az oranda sebebi olmasına rağmen, okuyucu, bireysel faktörleri ve toplumsal bağlamları silahlı okul saldırılarına yönelik en yakın sebepler olarak algılamaktadır. Buna rağmen kültürün doğrudan katkısı her ne kadar tespit edilemese de söz konusu olgu silahlı okul saldırılarına yönelik uygun ortamı da yaratmaktadır.

Tablo 2'de sunulan sebeplerin arasında bu sebeplerden sadece bir tanesi silahlı okul saldırısının gerçekleşmesi için gereklidir; bu da silahların mevcudiyetidir. Bütün diğer sebepler çoğunlukla silahlı okul saldırısı problemine katkıda bulunan faktörler olarak anlaşılabilirle birlikte bu sebeplerin hiçbirisi tek başına silahlı okul

saldırısının sebebini açıklamak için yeterli değildir. Bireysel vakalar bazı durumlarda değişen düzeylerde şiddet içermekle birlikte bazı vakalarda bu yönde bir şiddet mevcut değildir. Nitekim önerilen sebeplerin bir kısmı tıpkı birbiriyle sıkı bağları olan toplumlarda olduğu gibi diğerlerinden farklıdır (Newman, 2004). Silahlı okul saldırısı olayları aslında çok sayıda birbirine katkıda bulunan sebeplerin bir sonucu olarak ortaya çıkmakta olup, bu sebeplerden hiç birisi silahlı okul saldırısını açıklamak için yeterli değildir. Ayrıca birçok sayıda araştırmacının olguyu tek bir sebebe bağlamış olmaları gerçeği ise bu alanda entegrasyon yoksunluğuna katkıda bulunmaktadır.

Rashomon etkisi, birbirine benzemeyen teşebbüslerden kaynaklanan silahlı okul saldırısı fenomenini açıklamaya yönelik bir temeldir. Şöyle ki: silahlı okul saldırısı olaylarının farklılığı ve çeşitliliği bilim adamları ve kamuoyunda bu olayların sebeplerine yönelik olarak kafa karışıklığına yol açmaktadır. Silahlı okul saldırılarının çok kompleks olması bize bu kavramın en fazla dehşete düşürücü olan yönünü açıklamaktadır. Bu bütün silahlı okul saldırılarını tam olarak engellenmenin gerçekçi bir yolunun olmadığıdır. Ancak buna rağmen araştırmacılar silahlı okul saldırılarının sebeplerini inceleme konusunda kayda değer ilerlemeler kaydetmişlerdir. Fenomenin anlaşılmasına yönelik çoklu seviyede nedensel çerçeve çalışmalarının sunulmuş olduğu bu yazının geride kalan bölümünde silahlı okul saldırıları olaylarını daha ileri düzeyde inceleyebilmek için faydalı olan kaynaklar incelenmektedir.

Silahlı okul saldırılarına yönelik teknik olmayan metinleri okumak isteyenler Egendorf (2002), Hunnicut (2006) veya Levin ve Fox (2001)'u seçebilirler. McCabe ve Martin (2005) müstemleke periyodundan günümüze kadar Amerika'da okuldaki şiddet konusuna tarihi bir bakış sağlarken, Henry ise (2000) okul şiddeti fenomenine yönelik entegre bir tanımlama getirmektedir. Repenning vd. (2001) ve Cornell (2006) ise, okul şiddetinin engellenmesine yönelik programlara ilişkin genel görüşler ileri sürmektedirler. Moore vd. (2003) ve Newman (2004) okulda gerçekleştirilen silahlı saldırı problemine yönelik daha bilimsel incelemeler sunmaktadır. Bilimsel kaynaklar vaka çalışmalarını, kıyaslamalı çalışmalar ve sosyoloji ve psikoloji alanındaki yayınları içermektedir. Sosyal bilim adamları kamuoyunun çılgınlığına ve yüksek profilli silahlı okul vakalarının başlangıcından günümüze kadar ortaya konan sorulara cevap vermeye çalışmışlardır. Her ne kadar akademik araştırmaların çoğu iyi tanınan profesyonel dergilerde çıkmışsa da Columbine olayının sonrasında silahlı okul saldırılarının oluşturduğu histeriye yönelik olarak tasarlanan yeni bir bilimsel dergi de ortaya çıkmıştır. Bu dergi: "The Journal of School Violence" (Okul Şiddeti Dergisi)'dir. En iyi bilinen silahlı okul saldırısı olayları Amerika'da meydana geldiği için silahlı okul saldırılarına yönelik olarak yapılan araştırma belirli bir şekilde Amerikan odaklıdır. Ayrıca çok sayıda çalışma, silahlı okul saldırısı tipi olaylara oransız bir şekilde odaklanırken diğer türleri inceleyen çalışmalar nispeten nadirdir.

Sosyoloji ve kriminoloji alanında çalışan bilim adamları aşağıdaki silahlı okul saldırıları olayları da dâhil olmak üzere bireysel silahlı okul saldırısı olaylarına yönelik bir dizi vaka çalışması üretmişlerdir. Bunlar: Montreal, Quebec (Eglin & Hester, 2003); Springfield, OR (Kirk vd., 2000; Webber, 2003a); Jonesboro, AR (Fox, Roth & Newman, 2003; Webber, 2003a; Newman, 2004); West Paducah, KY (Harding, Metha & Newman, 2003; Webber, 2003a; Newman, 2004); Edinboro, PA (DeJong, Epstein & Hart, 2003); Littleton, CO (Larkin, 2007); Fort

Gibson, OK (Heck, 2001); ve Rockdale County (Conyers), GA (Sullivan, 2002; Sullivan & Guerette, 2003). “Gençliğin Gösterdiği Şiddet Ansiklopedisi” başlıklı eserde (Finley, 2007) aşağıdakiler de dâhil olmak üzere silahlı okul saldırganlarının isimleri mevcuttur; bunlar: Jonesboro, AR; West Paducah, KY; Littleton, CO; Moses Lake, WA; Flint, MI; Rockdale County, GA; Pearl, MS; Edinboro, PA; ve Red Lake, MN’dir. Ayrıca New York’ ta, (Sullivan, 2002), Doğu New York’ ta (Fullilove vd., 2003), ve Chicago’daki (Hagan & Shedd, 2002; Hagan, Hirschfeld & Shedd, 2003) şiddet olayları da dahil olmak üzere hedef seçilen okula yönelik şiddet olaylarıyla ilgili bazı çalışmalar da mevcut bulunmaktadır.

Ayrıca altta yatan sebepleri detaylarıyla açığa kavuşturmayı amaçlayan bir dizi kıyaslamalı çalışmalar da mevcuttur. Ulusal Okul Güvenlik Merkezi (2007) 1 Ağustos 1992 tarihinden 2007 yılının Ocak ayına kadar 443 vakayı içeren okulla ilgili ölümlere odaklanan bir rapor çalışmasına devam etmiştir. Her ne kadar birçok vaka silahlı okul saldırıları tipindeyse de bu çalışma aynı zamanda intiharları ve örneğin bıçaklama gibi silahla ilgili olmayan olayları da içermektedir. “Ölümcül Dersler” (Moore vd., 2003: 247-342) adlı eserde silahlı okul saldırısı olaylarına yönelik bir çapraz vaka analizi mevcut olup, bu eser bu konuda yapılmış ilk ve en kapsamlı çalışmalardan biridir. Daha sonra “Ölümcül Dersler” adlı esere katkıda bulunan Katherine Newman silahlı okul saldırılarına yönelik bir çapraz vaka çalışmasını içeren “Rampage” (“Silahlı Okul Saldırıları”) adlı eseri yayınlamıştır (2004: 229-318). Tüm bunların yanında Amerikan Gizli Servisi de 2 çalışma yayınlamıştır (Vossekuil vd., 2000 & 2002). Servis, 1974 ve 2000 yılları arasında gerçekleşen, 41 saldırganı ve 37 okula yönelik silahlı saldırıyı ele alan bu çalışmada, 10 adet silahlı okul saldırganıyla da görüşmeler yapmıştır. Repenning vd. (2001) 5 silahlı okul saldırısı olayının analizini yaparak medya ile olan bağlantısını tespit etmeye çalışmış ve müteakiben bu konuda politik inisiyatifler belirtmiştir. Diğer karşılaştırmalı çalışmalar, toplumsal cinsiyet ilişkileri (Klein 2005b; Kimmel ve Mahler, 2003), politik ortam (Arcus, 2002), medyanın olayları ele alış şekli (Maguire vd., 2002; Muschert ve Carr, 2006), eğitimde kriz (Webber, 2003a) ve silahlı okul saldırganlarının psikolojik profili (McGee ve DeBernardo, 1999 & 2002; Meloy vd., 2001)’de dahil olmak üzere çok sayıda silahlı okul saldırısı olayının çeşitli yönlerini incelemiştir.

5. Silahlı Okul Saldırılarının Etkileri

Araştırmalarda önemli ölçüde küçümsenen bir diğer husus ise bu araştırmalarda silahlı okul saldırılarının etkilerinin ele alınmamış olmasıdır. Örneğin bir silahlı okul saldırısının öğrencilerin psikolojisi üzerine olan etkilerini inceleyen bir çalışma gibi (Curry, 2003). Çünkü nadir olarak, yapılan çalışmalar bu tür trajedilerin toplum ve toplumun üyeleri üzerine olan doğrudan etkisini incelemektedir. Ancak birçok araştırma daha geniş düzeyde silahlı okul saldırılarının kültürel etkisine odaklanmaktadır. Sosyologlar kamunun ciddi düzeyde endişe duyduğu silahlı okul saldırılarının kültürel ve sembolik önemini incelemişlerdir (örneğin, Burns ve Crawford, 1999; Altheide, 2002b). Diğer taraftan okulda mağduriyet korkusu üzerine öğrencilerle yapılan deneysel çalışmalar farklı sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Örneğin Addington (2003) yaptığı bir çalışmada yaşları 12 ila 17 arasında değişen Amerikalı öğrencilerin kurban edilme yönündeki korkularının 1999 Columbine silahlı saldırısından sonraki süreçte önemli bir değişikliğe uğramadığını tespit etmiştir. Yapılan diğer çalışmalar ise,

kurban edilme korkusunun, bayan üniversite öğrencileri arasında (Stretesky ve Hogan, 2001) ve Texas'taki ortaokul öğrencileri arasında (Snell vd., 2002) giderek artan düzeyde var olduğunu göstermiştir. 1500 okulda korkuya yönelik olarak yapılan detaylı bir çalışmada öğrencilerin tipik olarak kendi okullarını ortalama daha fazla güvenli hissettikleri tespit edilmiştir (Chapin ve Coleman, 2006).

Kamuoyunun çoğunluğu tarafından duyulmuş olan silahlı okul saldırıları aynı zamanda okulun suç politikasıyla ilgili kararlarına da etki etmiştir. Öyle ki bu politikalar doğrultusunda alınan cezai kararlar çoğunlukla önyargılı kararlar olmuştur. Çoğunlukla şiddet karşıtı okul politikaları okul idaresi tarafından ebeveynlerden gelen talepler üzerine oluşturulmuştur (Snell vd., 2002). Ebeveynlerden gelen bu talepler sonucunda konunun yoğun bir şekilde medya tarafından ele alınması ise silahlı okul saldırılarına yönelik kamuoyunun bu konudaki endişesinin bir kanıtı olarak yorumlanabilir (Chenault, 2004). Genel anlamı itibarıyla Amerika'da genç saldırganlara yönelik cezai bir tavır benimsenmekle birlikte Amerika pekâlâ da Avrupa'daki yenileyici politikalarından istifade etmektedir (Klein, 2005a). Nitekim bir bilim adamı (Webber, 2003b) Amerika'da okul şiddetiyle mücadele etme yönünde benimsenen cezai tedbirler içeren bir yaklaşımın komünizmle mücadele etmek için tarihsel bağlamda kullanılan askeri kuşatma-çevirme modeli şeklinde bir uygulama yapılabileceğini öne sürmüştür. İşte bu bağlamda gençlere ülke sınırları içerisinde bir yabancı düşman gibi davranılmaktadır. Zaman zaman Amerika'daki öğrencilerin giderek güvenlik adına başlatılan gözlem programlarına daha fazla maruz kaldığı görülmektedir. Ancak bu durum gençliğin gelişimiyle ilgili olan kurumsal unsurları geliştirmekten ziyade, okulların islah edici faaliyetlere yönelik olarak benzer olduğu yönündeki inancı daha da arttırmıştır (Dimitriadis ve McCarthy, 2003). Okullarda gelişen şiddet olaylarına yönelik düşünülmeden gösterilen tepkileri inceleyen Brooks vd. (2000), konuyla ilgili olarak aşağıdaki somut siyasi tavsiyeleri dile getirmişlerdir. Bunlar; konunun medya tarafından ele alınmasına yönelik olarak daha fazla bağlam oluşturulması, güvenliğin sağlanabilmesi için okul içinde cezai ve meditasyonla ilgili uygulamaların kullanımının teşvik edilmesi ve silah endüstrisinin daha ciddi düzeyde yönetmeliklerle kontrol edilmesidir. Okulla ilgili silahlı saldırıların ve şiddetin yorumlanmasına ilişkin bir diğer bakış açısı ise bu olayların kamuoyunun refahına ve huzuruna yönelik bir tehdit oluşturduğu noktasındadır (Elliott vd., 1998). Çalışmaların birçoğu silahlı okul saldırılarının meydana geldiği toplumların zihin sağlığı konusundaki ihtiyaçlarına odaklanmaktadır (Martin, 2001; Weintraub vd., 2001; Fast, 2003; Fein, 2003; Windham vd., 2005). Gelecekteki bir diğer çalışma ise vurgunun silahsız okullar üzerine olması gerektiği yönündeki pragmatik yaklaşımı benimseyen bir çalışma olup, bu ise silahların okula sokulması esnasında yeterli kontrolün sağlanması üzerinedir (Mawson vd., 2002).

Silahlı okul saldırılarının bir diğer çeşidi ise günümüzün güçlü medya dinamiğinden kaynaklanan çeşidedir. Kuşkusuz bu durum bir dizi çalışmanın yapılmasını tetiklemiştir. Bunlardan birisi Jemphrey ve Berrington (2000) tarafından İskoçya Dunblane'de silahlı okul saldırısına yönelik yapılan çalışmadır. Bu çalışmada araştırmacılar felaket kabilinden yaşanan olayları takiben medyanın varlığının toplumda yaşanan travmayı daha da kötüleştirebileceğini ileri sürmüşlerdir. Ancak bulgular aynı zamanda çok sayıda gazetecinin silahlı okul saldırılarının meydana geldiği toplumlara ve kurbanlara karşı mesleki sorumluluklarıyla ilgili olarak kendi üzerlerine düşen görevi yerine getirdiklerini de ortaya koymuştur. Bu durum özellikle medyanın öznesi/konusu

gençler olduğunda önemli olmaktadır. Bazı bilim adamları silahlı okul saldırılarının ele alınmasına yönelik sorumsuz davranışları nedeniyle haber medyasını eleştirmişler, ancak gazeteciler ise silahlı okul saldırıları ile ilgili öğrenmiş oldukları dersleri/bilgileri çalışmalarına yansıtılmışlardır (Shepard, 2003; Simpson ve Cote, 2006). Açıkça ki silahlı okul saldırıları üzerine çalışan medya personelinin psikolojik durumu zordur, özellikle söz konusu saldırı kendi topluluklarının içinde gerçekleştiğinde. Bir bilim adamı, Denver Post gazetecilerinin Columbine silahlı olayını ele aldıklarında yaşadıkları problemleri incelemiştir (Shepard, 1999). Yapılan çalışmada Columbine olayının bu olayı ele alan medya personeli üzerinde ve özellikle Denver bölgesinde yaşayan medya personeli üzerinde uzun süreli ve kalıcı travmatik etki yarattığını tespit etmiştir (Simpson ve Cote, 2006: 193-200).

6. SONUÇ ve ÖNERİLER

Silahlı okul saldırıları fenomeninin kamusal anlamda ve ekonomik olarak anlaşılması zordur. Zira çeşitli bilgi kaynaklarından türeyen bir Rashomon etkisi söz konusudur. Bu makale iki farklı kaynaktan elde edilen silahlı okul saldırıları imajları arasındaki farklılığı netliğe kavuşturmayı amaçlamıştır. Bunlardan birincisi: sosyal bilimler alanında yapılan çalışmalar silahlı okul saldırılarını son birkaç on yıl boyunca nispeten sabit bir oranda meydana gelen çalışmalar olarak resmetmektedir. İkincisi ise haber medyasının 1990'lı yılların sonları ve 2000'li yılların başları itibarıyla meydana gelen silahlı okul saldırılarının açık sebeplerine odaklanma meylinde olmasıdır. Bu silahlı okul saldırısı olayları silahlı saldırı sosyal probleminin giderek arttığı ve bu sosyal problemin acil olduğu (acilen çözüme kavuşturulması gereken bir problem niteliğinde olduğu) yönündeki genel izlenime katkıda bulunmuştur. Kamu gündeminde olan bir problem olarak son zamanlarda silahlı okul saldırılarının yerini çok daha zorlu bir problem olan başka sosyal problemler almış gibi görünmektedir. Ancak eğer bizler sosyal bilim adamlarına inanırsak bu durumda silahlı okul saldırılarının statüsünün öyle çok fazla değişmemiş olduğuna inanmamız gerekmektedir. Her ne kadar silahlı okul saldırıları problemi giderek önemini azaltmış olan sübjektif bir sosyal problem gibi görünse de bu makalede ben diğerlerinden esinlenerek (örneğin, Kleck, 1999; Furlong vd., 2004) silahlı okul saldırısı olaylarının sebeplerine ve etkilerine yönelik yapılan araştırmaların sürdürülmesi yönünde bir çağrıda bulunuyorum. Sosyal bilim adamları tarafından silahlı okul saldırıları konusunda daha organize nitelikteki bilgi alanına katkıda bulunacak olan sürdürülen araştırmalar kuvvetle muhtemelen bu tür olaylara karşı kamuoyunun etkin bir şekilde cevap vermesine katkıda bulunacak veya bu tür durumların engellenmesine yönelik olan politikalara destek sağlayacaktır.

Bu makalede sosyoloji, psikoloji ve medya çalışmalarına yönelik araştırmalardan elde edilen bulgular kapsamlı bir şekilde incelenerek silahlı okul saldırılarına yönelik sosyal bilimsel araştırmalardaki Rashomon etkisi hafifletilmek amaçlanmıştır. Silahlı okul saldırılarını anlamaya yönelik olan ihtiyaç dikkate alındığında tartışmayı geniş ölçüde gördüğümüzün ötesine taşımak için homojen bir alt alan çalışmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu konuda geniş ölçüde gördüğümüz husus tek bir alan içerisinde yazılan bireysel olaylara yönelik idiosinkratik (özel bir duruma ait-durumun kendine has) çalışmalardır. Bugüne kadar silahlı okul saldırılarına yönelik olarak gerçekleştirilen araştırmaların çoğu yüksek profilli vakalar olma eğilimi gösteren dar bir aralıktaki vakalara odaklanmıştır. Mevcut araştırmalara yönelik ilk teşvik edici unsur Columbine olayındaki gibi bu tür olayların

oluşturduğu kamuoyu tepkisinden kaynaklanmış olmakla birlikte gelecekte sosyal bilimcilerin araştırmalarını daha proaktif bir şekilde devam ettirmeleri gerekmektedir. Çeşitli tipte ve çeşitli ortamlarda silahlı okul saldırısı olaylarına yönelik daha dengeli bir yaklaşım neticede bu tür olaylara cevap verme stratejilerinin geliştirilmesine ve daha karışık ve proaktif engelleme metotlarının belirlenmesine yol açabilecek olan kompleks ve tarafsız bir anlayışın ortaya çıkması için gereklidir.

Silahlı okul saldırılarıyla ilgili yapılacak olan bilimsel çalışmaların gelecekteki gündeminin belirlenebilmesi için řu önerilerde bulunmaktayım: Bunlardan ilki sürdürülebilir bir vaka çalışmasına ihtiyaç olduğudur. Dehşet hikâyeleri sosyal araştırmalara egemen olma meylinde olduğundan (Johnson, 1995) silahlı okul saldırılarıyla ilgili çalışmalarda da yüksek profilli olay tiplerinin egemenliğı görölmektedir. Bu çalışmada silahlı okul olaylarının beş varyetesine yönelik bir tipoloji sunulmuş olup, günümüze kadar yapılmış olan çalışmaların çoğı silahlı okul saldırısı ve kitle katliamına odaklanmıştır. Gelecekteki çalışmalar incelenen okulla ilgili silahlı saldırı tiplerini ve bunların lokasyonunu-yerini genişletmelidir. Moore vd. (2003: 266-83) olaylara ilişkin detaylar, toplumsal ortam, okulun altyapısı, failerin özgeçmişi, ilgili planlama, toplumun cevabı ve yasal yaklaşımlarda dahil olmak üzere vakanın hayati detaylarını entegre eden vaka çalışmalarının üstlenilmesine yönelik faydalı bir yol haritası sunmaktadır.

İkincisi ise olay tiplerine yönelik olarak çeşitli ulusları ve tarihsel periyotları içeren kıyaslamalı çalışmalara ihtiyaç olduğudur. Silahlı okul saldırılarına yönelik olan araştırma alanı birden fazla tutarlı bir konsept halinde entegre edilebileceğı bir noktaya gelmiş bulunmaktadır. Bu ise bir grup olarak incelemeye yönelik geniş bir yelpazedeki olayın seçilmesiyle elde edilebilecek olup, nitekim bu "Ölümcül Dersler" başlıklı bireysel vaka çalışmalarından elde edilen çapraz vaka analizinde kanıtlanan bir yaklaşım niteliğindedir (Moore vd., 2003: 247-64). Silahlı okul saldırıları çok kompleks olduğu için birçok araştırma, birbirinden farklı sosyal ve kültürel konteks ile bu fenomeni anlamayı amaçlamaktadır. Amerika dışındaki birçok kişi silahlı okul saldırılarını Amerikan toplumuna özgü bir sosyal problem olarak görse de aslında bu olaylar Pensilvanya'daki Amiř topluluğı (ABD Menonit Protestan tarikatındakiler), Minnesota'daki Yerli Amerikalıların barındığı rezervasyon bölgesi veya Almanya, Japonya ve Kanada'da dâhil olmak üzere diğere ülkeleri de içerecek şekilde geniş bir yelpazedeki kültürel ortamlarda meydana gelmektedir. Çalışmalar silahlı okul saldırılarına yönelik bir dizi sosyal ve kültürel kontekst belirlediğı için yapılacak olan çapraz ulusal kıyaslamalı çalışmalar Amerika'ya özgü olan silahlı okul saldırılarının özelliklerini açığa çıkarma konusunda yardımcı olabilecektir.

Üçüncüsü ise silahlı okul saldırılarına yönelik medya dinamiğı konusunda süregelen araştırmalara olan ihtiyaçtır. Birçok medya çalışması silahlı okul saldırılarını incelemiş olmakla birlikte silahlı okul saldırılarının daha geniş bir varyetesini içerecek şekilde medya araştırmalarının odağının genişletilmesi gerekmektedir. Yine burada temel olan unsur uluslar ve tipleri kıyaslamak suretiyle medya dinamiğinin daha geniş kapsamlı olarak anlaşılmasıdır. Çünkü belirli bir fenomen hakkındaki söylem birbirinden farklı kültürel kontekstlerde önemli ölçüde değışiklikler göstermektedir. Minnesota Red Lake Yerli Rezervasyon Bölgesinde meydana gelen 2005 yılındaki silahlı okul saldırısını müteakip haber medyasının toplum tarafından artık kabul edilmediğı yönündeki tarihsel tutarlılığa

ilişkin ilginç bir yarı deneysel çalışma da mevcuttur. Yine benzer şekilde Amişler de silahlı okul saldırısını yaşayan herhangi bir başka topluluğun üyelerinden daha farklı bir şekilde haber medyası personeliyle etkileşime girmişlerdir. İşte bu olaylar silahlı okul saldırılarıyla ilgili medya çalışmalarına katkıda bulunacak olan ilginç vakalar niteliğindedir.

Dördüncüsü ise sosyal bilim adamlarının dikkatini çekmemiş olan silahlı okul saldırılarının geleceğe yönelik bazı önemli hususlarının olması gerçeğidir. Bugüne kadar bu saldırılardaki hedeflenen unsurlara yönelik olarak (öğrenciler, fakülte ve personelde dâhil olmak üzere) herhangi bir viktimoloji (mağdur bilimi) çalışması yapılmamıştır. Yine benzeri şekilde meydana geldikleri toplumlarda bu tür olayların etkisini inceleyen uzun dönemli çalışmalar çok azdır. Nitekim bu bağlamda toplumsal etki çalışmaları kentsel ve kırsal toplumlarda dâhil olmak üzere geniş bir yelpazede yer alan ortama yönelik silahlı okul saldırılarının etkisini açığa çıkarabilecektir. İşte bu etki çalışmaları kapsamında aynı zamanda polis, yangın departmanları, ambulans ekibi ve medikal personelde dâhil olmak üzere silahlı okul saldırılarının acil durumlara yönelik olarak görev yapan personel üzerine olan etkileri incelenebilecektir. Son olarak her ne kadar bu geleceğe yönelik zengin bir araştırma alanı teşkil etse de silahlı okul saldırılarının işyeri şiddeti kapsamında incelenmemiş olması gerçeğidir. Öğrenciler için okul bir işyerinin analogu konumunda değilse de fakültede görev yapan akademik ve idari personelin işyeri niteliğindedir.

Bu makale görünüşe göre birbirine benzemeyen araştırmaları organize etme amacı doğrultusunda silahlı okul saldırıları fenomenini kuşatan şaşırtıcı Rashomon etkisini açığa kavuşturmayı amaçlamaktadır. Ancak maalesef silahlı okul saldırıları muhtemelen meydana gelmeye devam edecektir. Silahlı okul saldırılarının sebeplerine yönelik giderek artan sayıda araştırmalar olmasına rağmen muhtemelen sosyal bilim adamları bu tür saldırıların engellenmesine yönelik güvenli bir metot belirleyemeyeceklerdir. Ancak geniş bir yelpazedeki ortamda meydana gelen silahlı okul saldırıları varyetesiyle ilgili sürdürüle gelen çalışmalar bu tür olayların arkasında yatan ilk/temel sebeplerin (temel sebeplerin) ve kültürel sebeplerin anlaşılmasına ve bu tür olayların meydana geldikleri toplumlar üzerine olan etkilerin anlaşılmasına olanak sağlayacaktır. Ben bu makalede sosyal bilim alanlarında çalışan bilim adamlarını motive etme anlayışı içerisinde bu bilim adamlarının silahlı okul saldırıları fenomeni varyetesine yönelik sürdürüle gelen çalışmaları üstlenmesini önermekteyim.

KAYNAKÇA

- Addington, L. A. (2003). "Students' Fear after Columbine: Findings from a Randomized Experiment." *Journal of Quantitative Criminology* 19(4): 367-87.
- Aitken, S. C. (2001). "Schoolyard Shootings: Racism, Sexism, and Moral Panics over Teen Violence." *Antipode* 33(4): 593-600.
- Altheide, D. L. (2002a). "Children and the Discourse of Fear." *Symbolic Interaction* 25(2): 229-50.
- Altheide, D. L. (2002b). *Creating Fear: News and the Construction of Crisis*. New York: Aldine de Gruyter.
- Arcus, D. (2002). "School Shooting Fatalities and School Corporal Punishment: A Look at the States." *Aggressive Behavior* 28: 173-83.

- Aronson, E. (2004). "How the Columbine High School Tragedy Could Have Been Prevented." *Journal of Individual Psychology* 60(4): 355-60.
- Bonilla, D. M. (2000). *School Violence*. New York: H.W. Wilson.
- Brooks, K., Schiraldi, V. and Ziedenberg, J. (2000). *School House Hype*. Washington, DC: Justice Policy Institute.
- Burgess, A., Garbarino, C. and Carlson, M. (2006). "Pathological Teasing and Bullying Turned Deadly: Shooters and Suicide." *Victims & Offenders* 1(1): 1-13.
- Burns, R. and Crawford C. (1999). "School Shootings, the Media, and Public Fear: Ingredients for Moral Panic." *Crime, Law, and Social Change* 32(2): 147-68.
- Caputo, P. (2005). *13 Seconds: A Look Back at the Kent State Shootings*. New York: Chamberlain Bros.
- Catlaw, T. J. (2000). "On Interpellation and Violence at Columbine." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2):338-42.
- Center for Media and Public Affairs. 1999. "Violence Goes to School." *Media Monitor* 13(3): 1-6.
- Chapin, J. and Coleman, G. (2006). "Knowledge is Power: A Theory-Based Approach to Reducing School Violence." *Journal of Family Violence* 21(6): 381-6.
- Chenault, S. (2004). "An Overview of the Relationship between Juvenile School Shootings and the Media." *Journal of the Institute of Justice and International Studies* 4: 101-11.
- Chyi, H. I. and McCombs, M. (2004). "Media Salience and the Process of Framing: Coverage of the Columbine School Shootings." *Journalism and Mass Communication Quarterly* 81(1): 22-35.
- CNN. (2003). "Police Search for Motive in School Shooting." Retrieved Jan. 26, 2007 from CNN site: <http://edition.cnn.com/2003/US/Northeast/04/24/school.shooting/index.html>.
- CNN. (2006). "Police: School Killer Told Wife He Molested Family Members." Retrieved Jan. 24, 2007 from CNN site: <http://edition.cnn.com/2006/US/10/03/amish.shooting/index.html>.
- Consalvo, M. (2003). "The Monsters Next Door: Media Constructions of Boys and Masculinity." *Feminist Media Studies* 3(1): 27-45.
- Cook, D. T. (2000). "Childhood Is Killing 'Our' Children: Some Thoughts on the Columbine High School Shootings and the Agentive Child." *Childhood* 7(1): 107-17.
- Cornell, D. G. (2006). *School Violence: Fears Versus Facts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Curry, V. (2003). "Thurston High School: The Effects of Both Distal and Emotional Proximity in an Acute Instance of School Violence." *Journal of School Violence* 2(3): 93-120.
- Daniels, J. A., Buck, I., Croxall, S., Gruber, J., Kime, P. and Govert, H. (2007). "A Content Analysis of News Reports of Averted School Rampages." *Journal of School Violence* 6(1): 83-99.
- DeJong, W., Epstein, J. C. and Hart, T. E. (2003). "Bad Things Happen in Good Communities: The Rampage Shooting at Edinboro, Pennsylvania, and Its Aftermath." Pp. 70-100 in *Deadly Lessons: Understanding Lethal School Violence*, edited by M. H. Moore, C. V. Petrie, A. A. Braga, and B. L. McLaughlin. Washington, DC: The National Academies Press.

- Dimitriadis, G. and McCarthy, C. (2003). "Creating a New Panopticon: Columbine, Cultural Studies, and the Uses of Foucault." Pp. 273-92 in Foucault, Cultural Studies, and Governmentality, edited by J. Z. Bratich, J. Parker, and C. McCarthy. Albany, NY: State University of New York Press.
- Dinkes, R., Cataldi, E. F., Kena, G., Baum, K. and Snyder, T. D. (2006). *Indicators of School Crime and Safety: 2006*. Washington, DC: U.S. Departments of Education and Justice.
- Dunlop, J. B. (2006). *The 2002 Dubrovka and 2004 Beslan Hostage Crises: A Critique of Russian Counter-Terrorism*. Stuttgart, Germany: Ibidem-Verlag.
- Egendorf, L. K. (Ed.). (2002). *School Shootings*. San Diego, CA: Greenhaven Press.
- Eglin, P. and Hester, S. (2003). *The Montreal Massacre: A Story of Membership Categorization Analysis*. Waterloo, ON: Wilfrid Laurier University Press.
- Elliott, D., Hamburg, B. A. and Williams, K. R. (1998). *Violence in American Schools*. New York: Cambridge University Press.
- Ellsworth, M. J. (1927). "The Bath School Disaster: Text & Pictures." Retrieved Mar. 7, 2007 from Michigan State University site: <http://www.msu.edu/~daggy/tbsd/tbsd-x.htm>.
- Fast, J. D. (2003). "After Columbine: How People Mourn Sudden Death." *Social Work* 48(4): 484-91. Examines the individual or group ways that mourners come to terms with an unexpected death.
- Fein, A. (2003). *There and Back Again: School Shootings as Experienced by School Leaders*. Lanham, MD: Scarecrow.
- Finley, L. L. (2007). *Encyclopedia of Juvenile Violence*. Westport, CT: Greenwood Press.
- Fox, C. and Harding, D. J. (2005). "School Shootings as Organizational Deviance." *Sociology of Education* 78: 69-97.
- Fox, C., Roth, W. D. and Newman, K. (2003). "A Deadly Partnership: Lethal Violence in an Arkansas Middle School." Pp. 101-31 in *Deadly Lessons: Understanding Lethal School Violence*, edited by M. H. Moore, C. V. Petrie, A. A. Braga, and B. L. McLaughlin. Washington, DC: The National Academies Press.
- Furlong, M. J., Morrison, G. M., Cornell, D. G. and Skiba, R. (2004). "Methodological and Measurement Issues in School Violence Research: Moving Beyond the Social Problem Era." *Journal of School Violence* 3(2/3): 5-12.
- Glassner, B. (1999). *The Culture of Fear: Why Americans Are Afraid of the Wrong Things*. New York: Basic Books.
- Gunn, J. and Beard, D. (2003). "On the Apocalyptic Columbine." *Southern Communication Journal* 68(3): 198-216.
- Hagan, J. and Shedd, C. (2002). "First and Last Words." *Sociological Methods & Research* 31(2): 218-54.
- Hagan, John, Paul Hirschfield, and Carla Shedd. 2003. "Shooting at Tilden High: Causes and Consequences." Pp. 163-97 in *Deadly Lessons: Understanding Lethal School Violence*, edited by M. H. Moore, C. V. Petrie, A. A. Braga, and B. L. McLaughlin. Washington, DC: The National Academies Press.
- Haider-Markel, D. P. and Joslyn, M. R. (2001). "Gun Policy, Opinion, Tragedy, and Blame Attribution: The Conditional Influence of Issue Frames." *Journal of Politics* 63(2): 520-43.

- Harding, D., Metha, J. and Newman, K. (2003). "No Exit: Mental Illness, Marginality, and School Violence in West Paducah, Kentucky." Pp. 132-62 in *Deadly Lessons: Understanding Lethal School Violence*, edited by M. H. Moore, C. V. Petrie, A. A. Braga, and B. L. McLaughlin. Washington, DC: The National Academies Press.
- Harter, S., Low, S. M. and Whitesell, N. R. (2003). "What Have We Learned from Columbine: The Impact of Self-System on Suicidal and Violent Ideation Among Adolescents." *Journal of School Violence* 2(3): 3-26.
- Heck, W. P. (2001). "The School Shooter: One Community's Perspective." *FBI Law Enforcement Bulletin* 70(9): 9-13.
- Heider, K. G. (1988). "The Rashomon Effect: When Ethnographers Disagree." *American Anthropologist* 90(1): 73-81.
- Henry, S. (2000). "What Is School Violence? An Integrated Definition." *Annals of the American Academy of Political and Social Science*. 567: 16-29.
- Hunnicut, S. (2006). *School Shootings*. Farmington Hills, MI: Greenhaven Press.
- Jacobs, M. D. (2002). "The School Shooting as a Ritual of Sacrifice." Pp. 169-82 in *Symbolic Childhood*, edited by D. T. Cook. New York: Peter Lang.
- Jacoby, J. (2004). "Arafat the Monster." *Boston Globe*, November 11.
- Jemphrey, A. and Berrington, E. (2000). "Surviving the Media: Hillsborough, Dunblane and the Press." *Journalism Studies* 1(3): 469-83.
- Johnson, J. M. (1995). "Horror Stories and the Construction of Child Abuse." Pp. 17-31 in *Images of Issues: Typifying Contemporary Social Problems*, 2nd Edition, edited by Joel Best. Hawthorne, NY: Aldine de Gruyter.
- Kimmel, M. S. and Mahler, M. (2003). "Adolescent Masculinity, Homophobia, and Violence." *American Behavioral Scientist* 46(10): 1439-58.
- Kirk, M., Navasky, M. and O'Connor, K. (2000). "Frontline: The Killer at Thurston High." Alexandria, VA: PBS Video.
- Kleck, G. (1999). "There Are No Lessons to Be Learned from Littleton." *Criminal Justice Ethics* 18(1): 60-3.
- Klein, J. (2005a). "America Is from Mars, Europe Is from Venus: How the United States Can Learn from Europe's Social Work Response to School Shootings." *School Social Work Journal* 30(1): 1-24.
- Klein, J. (2005b). "Teaching Her a Lesson: Media Misses Boy's Rage Relating to Girls in School Shootings." *Crime, Media, Culture* 1(1): 90-7.
- Klein, J. (2006). "Cultural Capital and High School Bullies." *Men and Masculinities* 9(1): 53-75.
- Kurosawa, A. (1969). *Rashomon: A Film by Akira Kurosawa*. New York: Grove Press.
- Larkin, R. (2007). *Comprehending Columbine*. Philadelphia, PA: Temple University Press.
- Lawrence, R. G. (2001). "Defining Events: Problem Definition in the Media Arena." Pp. 91-110 in R. P. Hart and B. H. Sparrow (Eds.) *Politics, Discourse, and American Society: New Agendas*. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.

- Lawrence, R. G. and Birkland, T. A. (2004). "Guns, Hollywood, and School Safety: Defining the School-Shooting Problem across the Public Arenas." *Social Science Quarterly* 85(5): 1193-207.
- Leary, M. R., Kowalski, R. M., Smith, L. and Phillips, S. (2003). "Teasing, Rejection, and Violence: Case Studies of the School Shootings." *Aggressive Behavior* 29(3): 202-14.
- Levin, J. and Fox, J. A. (1999). "Making Sense of Mass Murder." Pp. 173-87 in *Handbook of Psychological Approaches to Violent Offenders*, edited by V. B. van Hasselt and M. Hersen. Norwell, MA: Kluwer Academic.
- Levin, J. and Fox, J. A. (2001). *Dead Lines: Essays in Murder and Mayhem*. Neeham Heights, MA: Allyn & Bacon.
- Lickel, B., Schmader, T. and Hamilton, D. (2003). "A Case of Collective Responsibility: Who Else Was to Blame for the Columbine High School Shootings?" *Personality & Social Psychology Bulletin* 29(2): 194-204.
- Maguire, B., Weatherby, G. A. and Mathers, R. A. (2002). "Network News Coverage of School Shootings." *The Social Science Journal* 39: 465-470.
- Mai, R. and Alpert, J. (2000). "Separation and Socialization: A Feminist Analysis of the School Shootings at Columbine." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2): 264-75.
- Martin, I. R. (2001). "Constructing a Community Response to Violence." *Smith College Studies in Social Work* 71(2): 347-55.
- Mawson, A. R., Lapsley, P. M., Hoffman, A. M. and Guinard, J. C. (2002). "Preventing Lethal Violence in Schools: The Case for Entry-Based Weapons Screening." *Journal of Health Politics, Policy and Law* 27(2):243-60.
- McCabe, K. A. and Martin, G. M. (2005). *School Violence, the Media, and Criminal Justice Responses*. New York: Peter Lang Pub.
- McGee, J. P. and DeBernardo, C. R. (1999). "The Classroom Avenger: A Behavioral Profile of School Based Shootings." *The Forensic Examiner* 8(5):16-18.
- McGee, J. P. and DeBernardo, C. R. (2002). "The Classroom Avenger." Pp. 230-49 in *Handbook of Juvenile Forensic Psychology*, edited by N. G. Ribner. San Francisco: Jossey-Bass.
- Meloy, J. R., Hempel, A., Mohandie, K., Shive, A. A. and Gray, B. T. (2001). "Offender and Offence Characteristics of a Nonrandom Sample of Adolescent Mass Murderers." *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry* 40(6): 719-28.
- Moore, M. H., Petrie, C. V., Braga, A. A. and McLaughlin, B. L. (2003). *Deadly Lessons: Understanding Lethal School Violence*. Washington, DC: The National Academies Press.
- Muschert, G. W. (2007). "The Columbine Victims and the Myth of the Juvenile Superpredator." *Youth Violence and Juvenile Justice* 5(4).
- Muschert, G. W. and Carr, D. (2006). "Media Salience and Frame Changing across Events: Coverage of Nine School Shootings." *Journalism & Mass Communication Quarterly* 83(4): 747-66.
- National School Safety Center. (2007). "School Associated Violent Deaths." Retrieved February 2, 2007 (<http://www.schoolsafety.us/pubfiles/savd.pdf>).
- Nelson, J. and Bass, J. (1970). *The Orangeburg Massacre*. New York: World Publishing.

- Neroni, H. (2000). "The Men of Columbine: Violence and Masculinity in American Culture and Film." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2): 256-63.
- Newman, K. (2004). *Rampage: The Social Roots of School Shootings*. New York: Basic Books.
- Ogle, J. P., Eckman, M. and Leslie, C. A. (2003). "Appearance Cues and the Shootings at Columbine High: Construction of a Social Problem in the Print Media." *Sociological Inquiry* 73(1):1-27.
- Repenning, K., Powell, H., Doane, A. and Dunkle, H. (2001). "Demystifying School Violence: A Local, State, and National Perspective on the Phenomenon of School Violence." *Journal of Security Administration* 24(1): 45-63.
- Roth, W. D. and Mehta, J. D. (2002). "The Rashomon Effect: Combining Positivist and Interpretivist in the Analysis of Contested Events." *Sociological Methods and Research* 31(2): 131-73.
- Samuels, R. (2000). "From Columbine to Professional Wrestling: Psychoanalysis of Postmodern Media Violence." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2): 312-8.
- Sandler, P. and Alpert, J. L. (2000). "Violence and Group Dynamics in the High School: The Columbine School Shootings." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2): 246-55.
- Scharrer, E., Wiedman, L. M. and Bissel, K. L. (2003). "Pointing the Finger of Blame: News Media Coverage of Popular-Culture Culpability." *Journalism & Communication Monographs* 5(2): 49-98.
- Schiele, J. H. (2001). "When White Boys Kill: an Afrocentric Analysis." *Journal of Human Behavior in the Social Environment* 4(4): 253-73.
- Shepard, A. C. (1999). "Covering the Big One." *American Journalism Review* 21(6): 22-9.
- Shepard, A. C. (2003). "Columbine School Shooting: Live Television Coverage." Pp. 57-81 in *Thinking Clearly: Cases in Journalistic Decision-Making*, edited by T. Rosenthal and A. S. Mitchell. New York: Columbia University Press.
- Simpson, R. and Coté, W. (2006). *Covering Violence: A Guide to Ethical Reporting about Victims and Trauma*. New York: Columbia University Press.
- Smit, C. R. 2001. "Columbine: An Exploration of the Hyperreal in Television Chaos." In R.B. Browne and A.G. Neal, editors, *Ordinary Reactions to Extraordinary Events*. Pp. 88-101. Bowling Green, OH: Bowling Green University Popular Press.
- Snell, C., Bailey, C., Corona, A. and Mebane, D. (2002). "School Crime Policy Changes: The Impact of Recent Highly-Publicized School Crimes." *American Journal of Criminal Justice* 26(2): 269-85.
- Stein, H. F. (2000). "Disposable Youth: The 1999 Columbine High School Massacre as American Metaphor." *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society* 5(2): 217-36.
- Stretesky, P. B. and Hogan, M. J. (2001). "Columbine and Student Perceptions of Safety: A Quasi-experimental Study." *Journal of Criminal Justice* 29: 429-43.
- Sullivan, M. L. (2002). "Exploring Layers." *Sociological Methods & Research* 31(2), 255-85. Comparative study of Rockdale, GA and NYC shootings.
- Sullivan, M. L. and Guerette, R. T. (2003). "The Copycat Factor: Mental Illness, Guns, and the Shooting Incident at Heritage High School, Rockdale County, Georgia." Pp. 25-69 in *Deadly Lessons: Understanding Lethal*

- School Violence, edited by M. H. Moore, C. V. Petrie, A. A. Braga, and B. L. McLaughlin. Washington, DC: The National Academies Press.
- Tonso, K. L. (2003). "Reflecting on Columbine High: Ideologies of Privilege in 'Standardized' Schools." *Educational Studies* 33(4): 389-403.
- Vossekuil, B., Reddy, M. and Fein, R. (2000). "Safe School Initiative: An Interim Report on the Prevention of Targeted Violence in Schools." Washington, DC: U.S. Secret Service National Threat Assessment Center, U.S. Department of Education, and National Institute of Justice.
- Vossekuil, B., Reddy, M., Fein, R., Borum, R. and Modzeleski, W. (2002). "The Final Report and Findings of the Safe School Initiative: Implications for the Prevention of School Attacks in the United States." Washington, DC: U.S. Secret Service and U.S. Department of Education.
- Watson, J. (2002). *The Martyrs of Columbine: Faith and the Politics of Tragedy*. New York: Palgrave Macmillan.
- Webber, J. A. (2003a). *Failure to Hold: The Politics of School Violence*. New York: Rowman & Littlefield Publishers.
- Webber, J. A. (2003b). "Post-Columbine Reflections on Youth Violence as a (Trans) National Movement." Pp. 189-201 in *Education as Enforcement: The Militarization of Schools*, edited by K. J. Salkman and D. A. Gabbard. New York: RoutledgeFalmer.
- Weintraub, P., Hall, H. L. and Pynoos, R. S. (2001). "Columbine High School Shootings: Community Response." Pp. 129-61 in *School Violence: Assessment, Management, Prevention*, edited by M. Shafii and S. L. Shafii. Washington, DC: American Psychiatric Publishing.
- Windham, R. C., Hooper, L. M. and Hudson, P. E. (2005). "Selected Spiritual Religious, and Family Factors in the Prevention of School Violence." *Counseling & Values* 49(3): 208-16.

EXTENDED ABSTRACT

Studies of school shootings have been conducted in a variety of disciplines, including sociology, psychology, and media studies. However, to date there is no unified body of knowledge about such events. In an effort to synthesize past studies, and orient future studies in school shootings, this article: 1) offers a typology for understanding the varieties of school shooting incidents, including rampages, mass murders, terrorist attacks, targeted attacks, and government shootings, 2) examines the mass media dynamic of school shootings, and 3) presents a synthesis of the multi-level causes suggested in the research, including those on the individual, community, and social levels. Suggestions for future studies in school shootings are explored.

Empirical evidence indicates that schools are among the safest places for children, compared to their homes and neighborhood environs. The high level of attention given to school shootings, compared to other forms of victimization in schools, is potentially misleading. When it comes to school shootings, how is it possible that the public perception and sociological evidence so drastically diverge? It seems that perceptions about school shootings are an example of the Rashomon effect, which refers to the subjective construction of reality in which observers of a single event perceive incompatible, yet plausible versions of what happened. When

school shootings are discussed, we hear varying claims about what occurs and why. In addition, there are widely divergent scholarly points of view from which school shootings have been studied (Roth & Mehta 2002). Instead of contributing to a broad, multidisciplinary perspective on school shootings as a social problem, such a disjuncture among scholars means that little in the way of unified scholarship has emerged.

This article offers a typology including five varieties of school-related shooting incidents: rampage shootings, school-related mass murders, terrorist attacks on schools or school children, school-related targeted shootings, and government shootings taking place at schools. Key operational elements of the typology include the in-group/out-group status of the perpetrator(s), and whether victims were specifically targets or selected for symbolic reasons. For each type, exemplary cases are offered, more because they are well-known, than because they necessarily epitomize the type. Of the five varieties of school shootings, much of the recent attention surrounding school-related shootings has focused on the rampage, mass murder, and targeted varieties of attacks. Although the school-related terrorist attacks and government attacks do occur, it was the perceived wave of rampage school shootings occurring in the late 1990s and early 2000s that motivated much of the recent social science research.

Mass media play an integral role in the public perception of school shootings as a social problem, and social scientists have examined the media framing of school shooting incidents. Journalists are caught between the need to garner attention for a profit-oriented industry and the need to maintain the ethical standard of their profession. Much of this attention concentrated on rampage-type incidents. Scholars from a variety of disciplines have examined aspects of the media dynamic evident in the phenomenon of school shootings. Because of its status as the best-known and most intensely discussed school shooting incident to occur in recent decades, Columbine has been the subject of numerous media studies.

Scholars have studied a variety of cases from a variety of academic perspectives, and there is a lack of integration across disciplines. A variety of causes may contribute to school shootings, and therefore no single dynamic is sufficient to explain all, or even a subset, of such events. The causes may emerge from a variety of levels, ranging from the individual causes (e.g., mental illness of shooters, masculinity and whiteness of shooters, access of firearms, problems with shooters' peer relationships, and exposure to family abuse or neglect); community contexts (e.g., hostile youth social dynamics, problematic social dynamics in schools, issues related to community cohesion/deracination, and issues related to the community climate toward difference or deviance); and social/cultural contexts in which the events occur (characteristics of the educational system, aspects of societal masculinity, political climate, and the influence of a culture of violence).

The individual factors and community contexts seem the more proximate causes for school shooting events, while the social/cultural contexts may less directly cause individual school shootings. Nonetheless, the culture serves as a general backdrop for school shooting incidents, even if direct causality may not be established. Notable is the fact that there is only one necessary cause (access to firearms), without which school shootings would not be possible. Certainly none of the causes identified as contributing to school shootings is sufficient

in itself to cause such an attack. This article reviews the disparate bodies of research on school shootings, including non-technical reports, sociology and criminological studies, case studies, and comparative studies.

An aspect of the research that is greatly underemphasized is the effects of school shootings. Most research focuses on the wider cultural impact of school shootings, typical the effect of these incidents on fear of crime/victimization. Highly-publicized school shooting incidents also have an impact on school crime policy decisions, where (especially in the North American context) these decisions were more frequently biased toward punitive policies. Another interpretation of school-related shootings and violence is that these events are a threat to the public health and welfare (Elliott et al. 1998). Others have demonstrated that mass media presence in communities following disastrous events may exacerbate the trauma experienced by the communities.

This article attempts to clarify the distinction between the images of school shootings derived from two sources: First, social science studies paint the picture of school shootings as occurring at a relatively steady rate over recent decades. Second, news media accounts tended to concentrate on the apparent spate of school shootings occurring during the late 1990s and early 2000s. There is a need for continued research into the causes and effects of school shootings, despite the fact that it appears to be a subjective social problem that has declined. Continued research conducted by social scientists contributing to a more organized field of knowledge about school shootings would be most likely to contribute to effective public policy responses to respond to such incidents, or prevent them from occurring. The article suggests the following future trajectories: 1) there is a need for continued case study; 2) there is a need for comparative research across types of incidents, across nations, and across historical periods; 3) there is a need for continued research into the media dynamics of school shootings; and, 4) the article points out a number of promising aspects of school shootings that have not received attention from social scientists.